

Evakkoesineen tarina

Vanerinen matkalaukku

Matkalukku oli meillä jo ennen talvisotaa. Isäni Johannes Sihvonen omisti Iljalan tilan Sortavalan mlk:n Niemisen kylässä. Äitini Martta Sihvonen os. Santari oli Niemisen kansakoulun opettaja vuodesta 1922 lähtien.

Talvisodan päättyessä 13.3.1940 oli meillä kaksi päivää aikaa pakata ja kuljettaa tavaroita hevosella Otsoisten kylään tien varteen toivoen, että ne kuljetettaisiin tynkä-Suomeen.

Palavat tavarat kuten huonekalut vietiin lasten leikkimökkiin, ja vanhempani polttivat sen yöllä meidän lasten nukkuessa. Maatalouskoneet isä vei latoon ja tuikkasi tulen nurkan alle.

Tähän vaneriseen matkalukkuun äitini pakkasi vanhat todistuksensa, kirjeet ja vahakantisen vihkon, jossa oli valokuvia ja merkintöjä lasten synymästä ja lapsuudesta. Hän kirjoitti taulumusteella päälle oman nimensä, lukitsi laukun ja pani tienvarteen vietävien tavaroiden joukkoon.

15.3.1940 isäni vei meidät hevosella Otsoisiin, josta pääsimme linja-autolla Sortavalan asemalle. Illalla lähti viimeinen tupaten täysi evakkojuna Joensuuhun. Sieltä jatkoimme Pyhäselän yli Kaskesniemeen. Seuraava etappi oli Lapua ja sitten Raahe ja Iisalmi.

Huhtikuussa 1942 isä pääsi siviiliin ja palasimme kotiin Laatokan rannalle. Joskus kesällä tuli tämä matkalaukku takaisin lähtöpaikkaansa Sortavalan mlk:n Niemisen koululle. Missä lie seikkaillut yli kaksi vuotta.

Laukun sisältö on meille Martta Sihvosen jälkeläisille erittäin arvokas.

Pauli Sihvonen, helmikuu 2013.